

LISEZ EN PAGE 2 L'ARTICLE EN LANGUE FRANÇAISE.

В НАСТУПНОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ:

— обширний звіт з процесу В. Кравченка;
— багату хроніку українського життя у Франції (Париж, Рубе, Орлеан, Л'онгві й інш.) та поза її межами (у Німеччині, Англії, ЗДА й інших країнах).

Directeur : Ivan Popovitch

◆ Педагог Колегія ◆

L'UKRAINIEN
HEBDOMADAIRE

Rédaction et Administration :
26, rue de Montholon, Paris (9).
Téléphone : TRUdaine 91-03, poste 725.
Chèque Postal : PARIS 5840-08.

РК В.

ПАРИЖ, 6 ЛЮТОГО 1949.

Ч. 5 (121)

ВІДГУКИ ДНЯ

СВАРКА В РОДИНІ

ПРОЦЕС В. Кравченка проти "Ле Лэтр Франсез" перетворився в політичний двобій між московським еміграційним та московським урядом, двобій, що відбувається, досить випадково, перед французьким судом, до вирішення московських суперечок властиво не покликаним. Отже й рішення його може бути лише формальне. Книжка Кравченка не містить, властиво, нічого, чого він, як колишній більшовицький урядовець, не міг би знати й написати. Правдивість фактів, поданих ним, ствердити також не важко, бо й чужинецькі спостереження советської дійсності подавали факти й числа значно страшніші, ніж він, і ранилі, і пізніше. Про те, що робилося і робиться далі, під владою Кремля, могли б посвідчити втікачі зі советського "раю". І їх свідчення, правдивість яких могла б перевірити, шляхом порівняння, покликана до цього міжнародна комісія, могли б скласти книжку більш повчальну, ніж ця, написана Кравченком. Але йде не лише про те, щоб ствердити факти, а передусім і про те, хто за них відповідає, і що треба зробити, щоб їх раз і назавжди зробити неможливими.

І тут треба сказати і на адресу Кравченка, який є фактично речником московської еміграції, і його противників перед судом, що заступають, без сумніву, московський уряд і московську верхівку, на якій дій уряд тримається, що вони "обов'язані". Коли Кравченкові роблять закид, що він зрадник, бо перекинувся з урядового московського табору до опозиційного табору на чужині, то він борониться, покликуючись на "російський наріч" і заперечуючи, що більшовицький уряд не може цього народу правдою заступати й не заступає його фактично.

На це, звичайно, міг би французький Понтій Пілат спокійно вмити руки і заявити: "Ваші московські справи можете ви вирішувати перед вашим московським судом. Я маю тут вирішувати лише формальну пресову справу". Тим об'єктом, яким йде головний й передусім про політичну пропаганду, не були б, самозрозуміло, задоволені.

Питання про те, хто має "заступати" московський наріч, було вирішено патетичним переворотом 32 років тому, що його більшовики проголосили пізніше "великою жовтою революцією". Але боротьба між новою московською верхівкою та поновленими націями не вирішено впродовж чотирьох років кривавих війн, як не вирішено цього й тепер, бо її провадить далі УПА та повстанські армії інших поновлених націй. І факту значення цієї збройної боротьби в ніякому разі не повинна заслоняти "боротьба" поміж московськими більшовиками та емігрантами, епізод якої бачимо те-пер перед паризьким судом.

Що Керенський втік три десятки років тому, а Кравченко спокійно "вибрав волю" в Америці аж тепер, — істотної різниці між ними нема. Московська еміграція майже така ж стара, як і московська деспотія... Князь Курбський писав про Івана Лютого приблизно те ж саме, що Кравченко про Сталіна. Від Петра І втік навіть його власний син за кордон. Плеханов, Ленін, Троцький та інші виписували проти їх власного московського царського уряду більш-менш те ж саме, що виписувє теперішня московська еміграція про свій уряд. Але у відношенні до поновлених націй були і еміграційні і урядові московські імперіалісти завжди спільної думки. Кравченко в цім відношенні жодного винятку не робить.

Коли уопіх книжки Кравченка, що його він завдає у великій мірі загострення американсько-московських відношень, його українське прізвище та деякі місця в його ("Закінчення на 5-й стор.")

Атентат УПА на Сталіна

Сенсаційне повідомлення турецької преси

(Ч.). — Німецький часопис "Ді Штрассе", з 23 п. м., передає сенсаційні повідомлення турецької газети "Кумгіріет" про атентат на Сталіна, що його організовано при кінці жовтня 1948 р. За повідомленням газети, Сталін пригледався демонстрації діяння нової панцерної зброї "Сталін ІІІ" та випробуванню бездальності найновіших танків. В бік Сталіна та групи генералів, що товаришили йому, відано низку стрільб з пістоля. Оскільки вони не трапили у ціль, атентат мав місце в одній місцевості біля Горького (кол. Нижній Новгород).

Повідомляють ще про такі подробиці атентату: Організували його спільно Український Рух Спротиву (УПА) та Білоруська Партизанська Організація "Чорна Кошка". Коли, після маневрів, панцерні вози дефілювали перед Сталіном і генераліцією, нагло один з панцерів затримався і рівночасно прорізав повітря вистрілом з пістоля, відані з вежі танка. Один з двох стрільців скрився на-зад.

Лист до Редакції

Шановний Пане Редакторе!
Просимо не відмовити надрукувати у Вашому ціновому часописі нижчеподаного листа:

1. Ми, нижчепідписані українці, обізнані з умовами життя в Советському Союзі, зголосилися бути свідками на процесі Кравченка і підтвердити на суді, що більшовицький режим висвітлено в книжці "Я вибрав свободу" правдиво.

2. Агентство, що заступає інтереси В. Кравченка, викликало нас з Німеччини до Парижа. Тут ми довідалися з преси, що 11. 1. 49. Кравченко давав пресконференцію, на якій, після запитів присутніх журналістів, висловився щодо майбутнього устрою Росії.

3. В розмові з Кравченком остаточно виявилось, що ми маємо різні погляди на національне питання, після чого він під різними причинами відмовився від наших свідчень.

3 правдивою пошаною:
Сергій Голубицький
Любов Дражевська
Іван Душинський
Проф. Нестор Король
Париж, 20. 1. 49.

"Видайте нам Чан-Кай-Шека!"

ПІСЛЯ здобуття Пекіна, комуністи концентрують свої сили вздовж ріки Ян-Тсе-Кіангу і передусім в районі Нанкіну.

Йдуть переговори між національним і комуністичним урядами. Домогання червоного вождя Мао-Тсунга видати йому Чан-Кай-Шека й інших "воєнних злочинців" було національним урядом рішуче відкинене. Переговори тривають, і на фронтах тиша — перед близькою кінцевою бурею.

ПЕРЕД ВЕЛИКИМИ МАНЕВРАМИ ФЛОТИ ЗДА

Між 14 лютого та 1 березня п. р. відбудуться на Караїбському морі найбільші досі маневри американської військової флоти, що в них візьме участь 100 воєнних кораблів з 35.000 воєнків та матросів.

ПАРИЖ. — Французький уряд визначив дату кантональних виборів на 20 і 27 березня п. р. Пі вибори, до яких вже старанно підготовляються різні політичні партії, будуть показником оцінки французького населення у відношенні до теперішнього партійного укладу Франції та сил її політичних партій.

до у вежі, а другий викинув свого пістоля.
Прийняті комісари НКВД кинулися на панцерний віз. Його командант був мертвий, а його товариш, телеграфіст, який викинув був пістоля, признався на переслуханні, що він, у порозумінні з партизанською командою, хотів убити Сталіна. Старшина віддав був із свого

пістоля більшу кількість стрільб, а він сам, телеграфіст, розгубився, коли стріли не попали в Сталіна, і, побачивши нагло безсмертність свого плану, спрямував пістоля на товариша і дав постріл.

Сталін, — говориться далі, — досліпно залишив місце атентату, наказуючи покрити подію найстрогішою мовчанкою.

Київська радіовислання заатакувала, 26. 1. п. р., черговий раз Українську Греко-Католицьку Місію і передусім Об'єднання Українських Робітників у Франції, яке на московсько-малоросійському жаргоні київських вислужників червоної "єдиної неділимой Росії" (так зв. СССР) називається "фашистським", "буржуазно-націоналістичним" і т. д., і т. п., "Союзом Християнських Об'єднаньників".

Київська радіовислання обвинувачує Українську Греко-Католицьку Місію в Парижі й ОУРФ, що вони, ці "мерзенні вороги українського народу" (як бачимо, здорово "матюкаються" услужні малороси!), перешкоджали спокійно працювати так званому "Українському Націо-

нальному Фронтові" (яке нахабство прикривати свою лідерську роботу такою назвою!) і, закінчуючи уже французькою мовою, брудний більшовицький репозиторіум, т. зв., "Батьківщині" (московській, самозрозуміло!).

Це правда, що ми намагалися, як тільки могли, протидіяти злочинній роботі московсько-більшовицьких вислужників у Франції і таким чином врятувати не одну українську людину від загибелі, тобто, т. зв., "повороту на Батьківщину". Звідси ця лють "московських" ляхів з кокардами на лобі ("орденоносців") на Українську Церкву й організацію свідомого і патріотичного українського робітництва у Франції та на його часопис "Українець".

Всі ці свідки підтвердили в загальному все те, що написав В. Кравченко в книзі "Я вибрав свободу", більше того — інж. Кисило заявив, що треба ще написати другу книгу, яка доповнювала б цю Кравченка, бо "Я вибрав свободу"

не віддає ще в цілому і повно всього того, наприклад пекельного, жаху, що неподільно панує в московсько-більшовицькому "раю", "шашликовий батьківщині робітників і селян", "єдиної нації" і т. д. "світлового пролетаріату" і т. д., і т. п.

Французька публічна думка сприймає, в загальному, все це зі ширим здивуванням, обуренням і навіть переляком: "Невже ж все це такі правди? Невже ж такі речі взагалі можливі?". Але для українців, що все це на власній шкурі відчували, які переживали і далі переживають усі ті страхотні, в можливість існування яких відмовляється повірити пересічний європеєць, — для нас, українців, цей сенсаційний процес, що пасіонує нині весь світ, для нас цей процес, на жаль, є процесом без сенсацій.

А все ж таки ми мусимо ним цікавитися, бо тут ідеться і про нашу — українську — справу.

Л. Польовий.

Уряди ЗДА, Великобританії і Франції поставилися до цієї заяви з великим недовірям і вважають її, зовсім слушно, звичайним, що одним з багатьох подібних, московським маневром.

СТАЛІН дав одному американському часописові своє "інтерв'ю", в якому заявив, що єдиним бажанням СССР є встановити в світі тривалий мир.

Москва проти ОУРФ

КНИВСЬКА радіовислання заатакувала, 26. 1. п. р., черговий раз Українську Греко-Католицьку Місію і передусім Об'єднання Українських Робітників у Франції, яке на московсько-малоросійському жаргоні київських вислужників червоної "єдиної неділимой Росії" (так зв. СССР) називається "фашистським", "буржуазно-націоналістичним" і т. д., і т. п., "Союзом Християнських Об'єднаньників".

Київська радіовислання обвинувачує Українську Греко-Католицьку Місію в Парижі й ОУРФ, що вони, ці "мерзенні вороги українського народу" (як бачимо, здорово "матюкаються" услужні малороси!), перешкоджали спокійно працювати так званому "Українському Націо-

нальному Фронтові" (яке нахабство прикривати свою лідерську роботу такою назвою!) і, закінчуючи уже французькою мовою, брудний більшовицький репозиторіум, т. зв., "Батьківщині" (московській, самозрозуміло!).

Це правда, що ми намагалися, як тільки могли, протидіяти злочинній роботі московсько-більшовицьких вислужників у Франції і таким чином врятувати не одну українську людину від загибелі, тобто, т. зв., "повороту на Батьківщину". Звідси ця лють "московських" ляхів з кокардами на лобі ("орденоносців") на Українську Церкву й організацію свідомого і патріотичного українського робітництва у Франції та на його часопис "Українець".

Французька публічна думка сприймає, в загальному, все це зі ширим здивуванням, обуренням і навіть переляком: "Невже ж все це такі правди? Невже ж такі речі взагалі можливі?". Але для українців, що все це на власній шкурі відчували, які переживали і далі переживають усі ті страхотні, в можливість існування яких відмовляється повірити пересічний європеєць, — для нас, українців, цей сенсаційний процес, що пасіонує нині весь світ, для нас цей процес, на жаль, є процесом без сенсацій.

А все ж таки ми мусимо ним цікавитися, бо тут ідеться і про нашу — українську — справу.

Л. Польовий.

Уряди ЗДА, Великобританії і Франції поставилися до цієї заяви з великим недовірям і вважають її, зовсім слушно, звичайним, що одним з багатьох подібних, московським маневром.

СТАЛІН дав одному американському часописові своє "інтерв'ю", в якому заявив, що єдиним бажанням СССР є встановити в світі тривалий мир.

Уряди ЗДА, Великобританії і Франції поставилися до цієї заяви з великим недовірям і вважають її, зовсім слушно, звичайним, що одним з багатьох подібних, московським маневром.

СТАЛІН дав одному американському часописові своє "інтерв'ю", в якому заявив, що єдиним бажанням СССР є встановити в світі тривалий мир.

УПА

в оцінці чужих

"ДЕЯЛ МЕНІЛ" ПРО УКРАЇНСЬКИЙ РЕЗИСТАНС

В ТОЙ ЧАС, коли, з приводу процесу В. Кравченка, що саме тепер відбувається в Парижі, кореспондент французької газети *Le Orop* умістив статтю, в якій дивується, чому він (Кравченко) і його опоненти, говорячи про страшні злочини московських більшовиків, про голод в Україні, намагаються промовчати факти про повстання в Україні і навіть намагаються омняти слова "українець", "український" в час, коли наші "державні виконавчі органи", виходячи, правдоподібно, з "надто соціалістичних" міркувань, промовчують у своїх відозвах і деклараціях повстанські дії наших націоналістично-революціонерів у краю, в цей же час англійська преса не вагається представити світові більш-менш правдиво сучасний стан української визвольної боротьби.

І так, у передовій статті Роберта Норса в *"Дейлі Мейл"*, з 24 січня п. р., п. н. "Його армія поборою Сталіна", англійський журналіст подає короткий нарис повстання історії "Української Націоналістичної Армії", під проводом Степана Бандери. Дані про це автор статті зібрав не з газетарських або пропагандистських джерел, але з опублікованих протоколів низки судових процесів "бандерівців" в Чехословаччині. Ось, більш-менш докладний, переклад статті п. Р. Норса:

"Факти, що виявилися упродовж цілого ряду процесів "бандерівців" у Чехословаччині, повні пориваючих героїчних моментів. Після за-суду о. Павла Луца і його двох спільників на довготермінове ув'язнення, поліція оголосила ліквідацію бандерівської організації. Але Советський Союз не зрікся своїх домагань, щоб американці видали йому воєнного злочинця Степана Бандеру, провідника цієї протикомуністичної армії.

Комуністи твердять, що він (С. Бандера) далі веде свою підіривну роботу з Мюнхену, і один чеський часопис заявляє: Найвище політичне командування бандерівців, нині фінансоване контррозвідним корпусом З'єдинених Держав Америки, кермує шпигунською, саботажною акцією і підіривною пропагандою проти Советського Союзу і народно-демократичних держав.

Але головна квартира американської армії у Франкфурті заперечує, що вона начебто мала б мати які-небудь відітки про місце перебування Бандери.

ЛІСОВІ КРИВКИ

Яка є правда про бандерівців? Це є рух, що бере свій початок з протибільшовицького і протипольського повстанського руху спротиву (резистансу), що втримувався ще з часів російської революції та прилучення Західної України до Польщі, після першої світової війни. Після закінчення другої світової війни, тисячі українців, що, як відомо, були під проводом бандерівців, пробивалися на Захід, просямлюючись непомітно через кордони, або зводячи бій з пограничною охороною і поліцією, при чому ця остання стояла їм на перешкоді. Чехословаччина була їх головним перехідним шляхом. З Карпат через Польщу — ліси й гори були їх сховищем. В Чехословаччині високі Татри та гігантські гори північної Богемії вели їх до Німеччини, або ж вони (українські повстанці) переходили зі Словаччини до Маляриччини й далі продиралися до Австрії. Чехословачька поліція запевняє, що священники Греко-Католицької Церкви помагали їм і що вони (священники) організували цілу сітку комунікацій, через котру йшли всі підпільні накази, плани та розвідочні звіти, а також завдяки їм (священникам) мужики й жінки прони-

кази через сильно охоронювані границі.

В Чехословаччині, як повідомляв поліція, бандерівська організація була викрита завдяки арештуванню одного їхнього кур'єра, що називався Іван Зілинський, саме під час його переходу з Польщі до Мюнхену. Одним з його етапів переходу було приховування при греко-католицькій церкві св. Климента в Празі, де о. Гучко вже мав для нього готові звітні й документи для передачі їх до Німеччини. В останньому місяці м. р. Зілинський був засуджений на довічне ув'язнення, разом з Григорієм Буранцем, помічником о. Гучка. Отця Гучка засудили на 15 літ тюрми.

Процес Гучка-Зілинського був тільки останнім з серії інших процесів, що тягнулись упродовж цілих дванадцятих місяців, при чому всі дані про участь священників й інших духовних осіб були з особливим ретельністю вишуквані чехословацькою пресою та службою.

Історія українського націоналістичного руху розвивається рівнобіжно з розвитком більшовизму (?). Цей (український) рух був підтримуваний упродовж першої світової війни німецько-австрійськими окупаційними арміями в Україні. (?).

Степан Бандера, ім'я якого було надане пізнішому етапові розвитку цього націоналізму, зробився відомим пресі в 1933 р. (?), коли його обвинувачували в убивстві польського міністра внутрішніх справ Перацького. Він (С. Бандера) український з польської Галичини (?). — Ред. "Укр." був тоді студентом у Варшаві (?). В 1939 р. він, як відомо, організував українські бойовики, пізніше був арештований поляками й звільнений німецькими окупантами. (Це не вірно. — Ред. "У").

Німці, як довідуємося, обіцяли тоді визнати Бандеру головою (президентом) вільної Української держави, якщо б його націоналістичним бойовиком (армією) вдалося взяти Львів (?). Це вони (бойовики) в дійсності зробили, і Бандера проголосив себе президентом незалежної України (?).

Але, коли німецька окупаційна влада прибула до Львова, вона депортувала його й тих осіб з його уряду, що не були вбиті, до концетраційних таборів. На зібраних німцями документах про Бандеру була, як відомо, особиста помітка Гітлера, де Гітлер наказував тримати Бандеру в лагері до кінця війни, а після виконати на ньому смертний засуд.

Однак, восени 1942 року вони звільнили його (С. Бандеру) вийшов з концетрації в 1944 р. — Ред. "Укр." й доручили йому організацію Галицької ОС-дивізії (Це неправда. — Ред. "У"). для боротьби проти червоної армії. Згідно з комуністичними підрахунками, число жертв цієї дивізії в Польщі й в Україні сягає сотки тисяч людей, включно з великим числом поляків й євреїв (?).

Пізніший наступ червоної армії змусив Бандеру розбити свої сили на дрібні оперативні групи, що відтягнулися в ліси й гори, де й утримувалися з бандитизмом (?). Однак, інша версія подає, що його люди вели життя, подібне до життя Робіна Гуда (англійський національний герой. — Ред. "Укр."), відбираючи майно в багатих і допомагаючи бідним та звільняючи бої з москалями, щоб допомогти полякам (?).

ДИВЕРСИЙНІ БОЇ

Яка б не була правда про цю армію, всі дані говорять про те, що це були люди суворі й сильні, які в боротьбі з ворогом здобували собі зброю й боролися своє життя як б ідеали їм не присвчували.

В червні 1945 року бандерівці вели диверсійні бої не менш як з 10.000-ною ворожою армією в Карпатах, і здається, що в тому часі вони вважали своїми ворогами так німецьких нацистів, як і червоних москалів.

Натиск на них в Польщі з'явився в 1946 і 1947 роках. Офіційні чеські повідомлення описують бандерівців головним як терористів, однак один чеський часопис дискретно зазначає, що Бандера мав допомогу від місцевого населення. Його позиція в польських (?!) горах, на північ від Чехословаччини, стала тяжкою, коли підпомагаче його населення було переселене, внаслідок устиплення кордонів поміж Польщею й Чехословаччиною (?).

В ході останнього процесу чеська поліція виявила, що в матеріалах, знайдених при Зілинському, були дані, що бандерівці приготувалися до організованої підпольної (повстанської) боротьби, мали в своїм розпорядженні транспортні літаки, постачаючи їм амуніцію й харчі до

A nos lecteurs français et étrangers

A partir de ce numéro la Rédaction de «L'Ukrainien» va publier, si possible dans chaque numéro de notre journal, une rubrique en langue française, laquelle, comme nous l'espérons, pourra paraître bientôt sur une ou deux pages. Notre but est de donner à nos lecteurs — français et aussi étrangers à qui la langue française est familière — les informations sur l'Ukraine, sur la vie du peuple ukrainien dans sa patrie et à l'étranger; nous voulons, en particulier, donner des informations, véridiques et objectives, sur la lutte libératrice menée par l'Ukraine, la lutte dont le but suprême est restitution de l'Etat Ukrainien souverain et uni.

La Rédaction de l'hebdomadaire «L'Ukrainien»

L'idée de l'Etat Ukrainien Independent

L'idée de l'Etat Ukrainien indépendant et unifié est une idée-testament qui nous a été léguée par nos ancêtres, par notre histoire millénaire. Et là est sa force. C'est l'idée de Volodymyr le Grand, de Bohdan Khmelnytsky, d'Ivan Mazepa, de Simon Petlura, d'Eugène Konovaletz. C'est en son nom et pour sa réalisation que les grands ducs conduisaient leurs «droujny» (troupes) dans les «Horody Tchervensky» (Ukraine occidentale). C'est en son nom que Bohdan Khmelnytsky souleva le peuple contre l'esclavage impérialiste par lequel la noblesse de la Pologne opprimait l'Ukraine. Ivan Mazepa luttait à Poltava pour l'Etat ukrainien indépendant. En 1917—1921 les armées ukrainiennes, ayant Simon Petlura à leur tête, luttèrent également pour cette idée. Des tombes s'élèvent sur la vaste étendue de la terre ukrainienne, les tombes des meilleurs fils de l'Ukraine qui luttèrent pour sa liberté et dont les os sont dispersés dans le monde entier.

Notre Patrie est tout imprégnée de sang versé dans la lutte pour la liberté. Et ces tombes, ces os, ce sang sacré nous incitent à continuer l'œuvre sacrée, à exécuter ce qu'ils ont légué : lutter pour la liberté, pour l'USSR (Etat Ukrainien indépendant unifié — Ukrainsska Samostiina Soborna Derjava).

Celui qui est vraiment un fils fidèle de l'Ukraine, de son peuple ukrainien, ne peut ne pas obéir à cette voix, au commandement des siècles, ne peut trahir ce qui a été légué par nos plus grands ancêtres, ne peut trahir l'idée de l'USSR.

La force de l'idée de l'Etat Ukrainien indépendant est en ce qu'elle est l'idée de la lutte pour que le peuple ukrainien qui habite la terre ukrainienne depuis des siècles, qui travaille sur cette terre et la défend, — pour que ce peuple ait la voix délibérative dans

toutes les questions qui concernent son pays et lui-même.

La lutte pour l'USSR, c'est justement une lutte pour que le peuple ukrainien soit vraiment le maître souverain de sa terre, lui et personne d'autre; et cette revendication n'est-elle donc point légitime? Y a-t-il quelqu'un dans le monde qui — à moins d'être un menteur effronté — pourrait contester la légitimité de ce droit du peuple ukrainien? Est-ce que tous les peuples du monde entier ne proclament pas partout et toujours, depuis des siècles, d'avoir ce droit? Pourquoi donc alors le peuple ukrainien ne devrait pas jouir de ces mêmes droits naturels, dont jouissent tous les autres peuples et que personne n'a l'intention de contester?

En luttant pour l'Etat Ukrainien, c'est-à-dire pour l'Etat qui aura pour maître le peuple ukrainien, nous ne menaçons aucunement, pas dans la moindre mesure, les citoyens de nationalité non-ukrainienne, à condition qu'eux-mêmes reconnaîtront nos droits à avoir un Etat indépendant sur notre territoire ethnographique.

L'idée de l'Etat Ukrainien indépendant et uni nous mobilise pour la lutte, car c'est l'idée basée sur le principe qu'aucun autre peuple ne doit intervenir dans nos affaires intérieures, car c'est l'idée du pouvoir vraiment souverain, ne dépendant de personne, rien que du peuple ukrainien sur la terre ukrainienne.

Car nos intérêts vitaux ne pourront être garantis que si personne ne se mêle des affaires intérieures du peuple ukrainien.

Derrière chaque intervention d'un peuple quelconque dans les affaires intérieures d'un autre peuple — intervention appelée ordinairement «aide» ou «libération», — se cache la tendance à asservir, à piller, à détruire ce même peuple que l'on «secourt» ou qu'on «libère». Le peuple ukrainien a, quant à cela, une expérience particulièrement rude et de longue durée.

Est-ce qu'on peut dire que, ce qu'on appelle la République Socialiste Soviétique d'Ukraine garantit au peuple ukrainien le pouvoir souverain sur le territoire ukrainien, le pouvoir ne dépendant de personne? L'existence entière du peuple peut-elle être desservie que par quatre commissariats qui, formellement, seraient indépendants en Ukraine? (De fait, ils dépendent également du centre impérialiste de Moscou). Le soi-disant «gouvernement» de la République Ukrainienne Soviétique, a-t-il la possibilité de décider quoi que ce soit vraiment indépendamment, ne tenant compte que des intérêts du peuple ukrainien, sans consentement de Staline? Et de qui consiste ce «gouvernement»? Est-ce que ce sont vraiment les meilleurs représentants du peuple qu'il a désignés par des élections libres démocratiques? Peut-on s'imaginer de telles élections là où domine la toute puissante dictature d'une clique?

Il n'est pas difficile à devi-

МОХ

Як прийшло до 22-го січня 1918 р.

(Продовження)

В часі Центральної Ради ці правди були заслонені фальшивим розумінням свободи, толеранції, братерства й справедливості. Українські соціалісти не розуміли, чи не могли зрозуміти, що молодий організм українського відродження вимагав окремої уваги, охорони й піклування, а не отруйної пропаганди й розкладової роботи своїх і чужих. Молодий організм відродженого народу затроєно таки власними руками українських соціалістів, і не могли його оздоровити пізніші жалі й нарікання на «байдужість і ворожість» українського народу. Центральна Рада виступила в оборону ув'язнених Тимчасовим Урядом в Києві більшовиків, як теж опісля, коли більшовики виступили і проти неї, звільнивши сама всіх приречених більшовицьких провідників, діючи й перший й другий раз на свою шкоду. З такого соціалістично-нацифистичного розуміння життя більшовики радо користали, але влячності до Центральної Ради не відчували, не забуваючи про те, що тут йшлося про питання: або вони, або Центральна Рада, і тому обов'язувала боротьба, а не влячність, чи пошана для такого ж соціалістичного, як і вони, противника.

Остаточною метою більшовиків була влада рад в Україні. Дорога до цієї мети мала вести: або через збільшення Центральної Ради, або, коли б це показалося неможливим, постановлено зліквідувати Центральну Раду всіма можливими засобами. Збільшувати, чи пак завоювати Центральну Раду знутри, не вдалося їм. Тоді більшовики виступили з Центральної Ради і почали готуватися до її повалення ззовні. В Києві, побіч Центральної Ради, існувала й більшовицька найвища влада для України — Военно-Революційний Комітет. Агітація за-

ляла весь край, і в короткім часі в деяких містах більшовики були єдиною владою.

Щоб вийти з тяжкої ситуації, а також, ідучи за вимогами 3-го Всеукраїнського Військового З'їзду, що радив серед того хаосу, в дні 2-12 листопада в Києві домагався «негайного оголошення Української Народньої Республіки в етнографічних межах України». Центральна Рада проголосила 19 листопада 1917 року III Універсал. Про принципи проголошення III Універсалу УН-Республіки говорив М. Грушевський, перед відчитанням Універсалу, так:

— Після довгих міркувань і вагань, Генеральний Секретаріат Центральної Ради визнає, що одиникий фундамент можливо піднести під краву владу, щоб вона стала дійсною, фактичною владою, це — проголошення Української Народньої Республіки, яка буде повноправним членом в могутній спілці вільних народів Росії... Обставини примушують нас здійснити те, що недавно ми ще мислили як далеке від нас...

— Недавно було тут проголошено резолюцію 3-го Всеукраїнського Військового З'їзду, який є уповноважений від трьох мільйонів озброєного народу, що перебуває на фронті: вона вимагає від нас проголошення республіки. Українські фракції тижень обмірковували це питання і прийшли до висновку про невідкладність цього акту...

— III Універсал проголошував Українську Народню Республіку во ім'я рятівника всієї Росії...

— Не одділяючись від республіки Російської і зберігаючи єдність її, ми твердо станемо на нашій землі, щоб силами нашими допомогти всієї Росії, щоб уся республіка Російська стала федерацією вільних і рівних народів...

(Продовження буде)

нер, що ця USSR (Реп. Soc. Sov. Ukr.) dans laquelle 6 millions d'Ukrainiens périssent par suite d'une disette organisée à bon escient, l'USSR où des dizaines de milliers de citoyens sont déportés, se trouvent aux travaux forcés et y succombent en masse, l'URSS où les prisons sont pleines des plus fervents patriotes ukrainiens, où tous les jours les uns sont fusillés et les autres pendus, — que cette USSR n'a rien de commun avec la conception d'Etat indépendant, qu'elle n'est qu'une unité territoriale de l'empire stalinien, de la nouvelle prison des peuples en Europe et en Asie.

C'est précisément sur l'exemple de l'USSR que le peuple ukrainien voit le mieux que la lutte pour l'Etat indépendant, c'est la lutte pour notre existence physique, pour une vie humaine, culturelle, vraiment heureuse. Si nous ne voulons pas périr par suite de pillages, d'asservissement, d'extermination physique, nous devons lutter pour notre Etat indépendant. Il n'y a pas d'autre moyen pour se garantir la vie. Tous ces «Reichs-commissariats», «USSR» ne sont qu'une raillerie cruelle des occupants des droits du peuple ukrainien. Leur but n'est que de priver le peuple ukrainien de tout pouvoir, de l'asservir et de l'exterminer. Il ne nous reste que la lutte pour l'Ukraine indépendante ou bien l'assentiment à la mort du peuple ukrainien. C'est pourquoi notre lutte pour l'Etat Ukrainien indépendant et uni est une lutte pour la vie du peuple ukrainien.

L'idée de l'Etat Ukrainien indépendant et uni est notre étoile conductrice, car elle conçoit la création de l'Etat ukrainien sur toutes les terres ukrainiennes habitées par le

peuple ukrainien, c'est l'idée de l'Etat national sur son territoire ethnographique. Nous reconnaissons pour tous les peuples le droit d'avoir leurs Etats nationaux indépendants dans leurs limites ethnographiques. Le système d'Etats nationaux libres organisés sur la base ethnographique est le seul régime juste qui garantira aux peuples la paix et une cohabitation en amis. Un Etat national sur tous les territoires habités par le peuple ukrainien, telles sont nos revendications naturelles et légitimes. Nous n'attendons pas sur ce qui n'est pas à nous. Mais, en même temps, nous ne tolérerons pas que les impérialistes écartèlent le corps vivant de notre peuple, comme ils l'ont fait en 1939 et après, en installant sur nos terres des frontières, qu'ils brisent notre union morale, qu'ils nous obligent à nous nous exterminer mutuellement en tant que combattants des armées impérialistes étrangères ennemies l'une à l'autre. Là aussi nous voulons réaliser notre droit naturel comme l'ont fait déjà presque tous les peuples de l'Europe.

(Suite page 6)

УКРАЇНЕЦЬ
ПЕРІОДИК

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ.
Адреса Редакції і Адміністрації:
L'UKRAINIEN
26, rue de Montholon, Paris IX.

Надсланих статей, не замовлених і не використаних, Редакція не повертає та в цій справі не листується.

Вміщуємо статті і дописи лише тих авторів, правдиві імена і прізвища яких нам знає.

Надруковані статті, також за підписом автора, не кончею в висловом поглядів чи становища Редакції «Українець».

За оголошення Редакція не відповідає. Всі оголошення містимо лише за попередньою заплатою.

Оголошення та комунікати до чергового числа приймаємо до 12-го години кожного вівторка. Спіянені — містимо в наступному числі.

КОНКУРС

НА ЗАКІНЧЕННЯ ювілейного — 1948 р., — наше Видавництво проголосило було Конкурс, призначуючи нагороду, загальної вартості 5.000 фр., за відповідь на 8 різних питань. Надіслані відповіді, згідно їх частини, не все були правильні. До ласування нагород були допущені тільки ті наші передплатники, які на загальну кількість 8-ох питань відповіли правильно бодай на 5. Нижче подаємо ще раз згадані питання і правильні відповіді.

ПИТАННЯ:

- 1) Що сталося в Україні 14-го серпня перед 960 роками?
- 2) Що важного сталося в українській історії дня 29 квітня 1648 року?
- 3) Чи це слова: "Я виб'ю з ляхської неволі увесь руський народ!"?
- 4) Звідки взяті слова: "Любов к отчизні де герої Там вража сила не остоїть, Там грудь сильніша від гармат"?
- 5) Як називався український часопис, якого 1-ше число вийшло 15. 5. 1848 р.?
- 6) "... Отак мені доведеться Свято зустрічати..." — Коли, де і ким написано?
- 7) Яка важна для України подія сталася 9 лютого 1918 р.?

- 8) Чим замітний для українців місяць жовтень з-перед 10-ох років?

ВИДАВНИЦТВО вирішило встановити п'ять нагород по 1.000 франків кожна. Їх ласування відбулося в присутності окремого журі, складеного з працівників Редакції "Українця" і Секретаріату ОУРФ.

НАГОРОДИ ОДЕРЖАЛИ ТАКІ НАШІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ:

1. Іван Венгер (Гар)
2. Митрох Хабурський (Сеп)
3. Володимир Гешка (Ляуре)
4. С. Мартинюк (Гар)
5. Василь Панас (Арденн)

Нагороди можуть бути зараховані на дальшу передплату "Українця", виплачені в формі книжок, або готівкою. Просимо наших Вп. щасливців-передплатників повідомити Видавництво, в якій формі вони бажають одержати свою нагороду.

Хочете, щоб «Українець» мав більше сторінок, був ілюстрований і міг інформувати всіх українців про все?

Хочете допомогти йому створити міцну фінансову основу, що уможливила б його постійне зростання і розбудову? Напевно хочете! І ці наші спільні бажання будуть легко здійснені, якщо Ви і всі інші свідомі українці-патріоти візьмуть участь у нашій ударній кампанії під гаслом:

Приєднаймо «Українцеві» в 1949 р. тисячу нових передплатників! Почніть цю акцію ВЖЕ — НЕГАЙНО!

ІНІЦІАТИВНИЙ УКРАЇНСЬКО-БІЛОРУСЬКИЙ КОМІТЕТ ВЛАШТУЄ

„Вечір українсько-білоруської приязні“

дня 19-го лютого 1949 р., в залі "Сосієте Савант", 8, рю Дантон, Париж (6). Метро: Одеон, або С.-Мішель.

В ПРОГРАМІ ВЕЧОРА ВІДБУДЕТЬСЯ:

КОНЦЕРТ

з участю визначніших артистичних українських і білоруських сил, двох хорів (хор Філії ОУРФ та хор білоруський), двох груп танцюристів (українська і білоруська), та надпрограмово виступ французького соліста і "тріо".

Після Концерту — БАЛЬ ДО РАНКУ

Грає оркестра «Guitou et ses boys», під керівництвом Mademoiselle Marguerite Brouhant

Добірний буфет!

ЗА ІНІЦІАТИВНИЙ КОМІТЕТ:

Від українців:
Ванаш П. Ходань І.
Від білорусів:
Спічонак В. Монід А.

В суботу, 5 лютого 1949 року, година 9-та вечора
СОЮЗ УКРАЇНОК У ФРАНЦІЇ
запрошує все Українське Громадянство прибути масово на

Український Вечір ТАНЦЮ — ГУМОРУ — РОЗВАГИ!

ПРОГРАМА: 1) Відомі танцюристи з "Просвіти" в Мелені виступлять з українськими національними танцями: Аркан, Запорожець, Катерина, Коломийки (гупульська, тернопільська, скалатська) і т. д., 2) Сольоспів — пані Рогівська; 3) Веселий скеч, укладу пані Діма; 4) Веселі деклямації, зі співомовок С. Руданського. Після багатого артистичного програми, оркестра привітає тріумфальним маршем Шановних Гостей, після чого —

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ ДО РАНКУ!

Вступ — 125 фр. ПОЧАТОК: 9-та год. вечора
ЗАЛ: 8, рю Дантон. МЕТРО: С.-Мішель і Одеон.

ПЕРЕДПЛАТА «УКРАЇНЦЯ» НА 1949 РІК:

ТИЖНЕВИК на 6 сторінках.	І число в продажі	ПЕРЕДПЛАТА		
		річна	піврічна	чвертьрічна
ФРАНЦІЯ	25 фр.	1.200 фр.	625 фр.	325 фр.
БЕЛЬГІЯ	5 б. фр.	300 б. фр.	160 б. фр.	80 б. фр.
АНГЛІЯ	6 пенсів	1-10-0	0-16-0	0-8-6
ГОЛЛАНДІЯ	0-30 гул.	14 гульд.	7-50 гул.	4 гульд.
ЗДА І КАНАДА	40 центів	5 дол.	2-50 дол.	1-30 дол.
НІМЕТЧИНА	30 пф.	40 нм.	20 нм.	11 нм.

У всіх інших країнах — рівновартість амер. долара за біжучим курсом.

Короткі вісті

ЛОНДОН. — З англійських джерел довідуємося, що столицею Європейського Об'єднання має бути французьке місто Страсбург. В розмові з міністром закордонних справ Франції, Робертом Шуманом, в часі його перебування в Лондоні, міністр Бевін висказав саме таке побажання, щоб осідлом Ради Європейського Об'єднання стало місто Страсбург.

ПРАГА. — Генерала Піка, який займав, крім військових, ще різні високі адміністративні та дипломатичні пости, засуджено в останніх днях на кару смерті за підтримку "реакційних елементів" в чеській армії. Ген. Піка був великим приятелем Франції та стояв на чолі наукової інституції "Альянс Франсез" у Празі.

НЮРНБЕРГ. — Колишній німецький канцлер та доволі гідний амбасадор Гітлера в Туреччині, фон Папен, був недавно виправданий судом від звинувачення "великого злочинця" нацизму; його покарано лише грив-

ПРЕСОВИЙ ФОНД

Іванюк І. (Ляур Інф.) — 100 фр., Савчук Ілля (Іон) — 45 фр., Бакуменко П. (Альжир) — 460 фр., Літинський М. (Мозель) — 50 фр., Добромилський В. (Мозель) — 200 фр., Довганюк С. (Ду) — 50 фр., Юрченко С. (Об) — 250 фр., Гайдук А. (Сен Інф.) — 125 фр., Хухра М. (Ляур Інф.) — 150 фр., Архипенко — 225 фр., Снас С. (Шер) — 100 фр., Хомяк де Сас А. (Еро) — 800 фр., Швельт (Англія) — 4 шилінги, Базюк Ів. (Сом) — 150 фр., Комарницький Ів. (Сен-Уаз) — 50 фр., Свинстун С. (Сен-Уаз) — 50 фр., і ко-ляда — 25 фр., Пані Делово (Сен) — 200 фр., Грабовський М. (Ду) — 100 фр., Пастернак Д. (Париж) — 100 фр., Лутко Ю. (Париж) — 100 фр., Мартинюк М. (Сен-Уаз) — 150 фр., Панюк В. (Ша де Кале) — 100 фр., Лович П. (Мозель) — 350 фр., Новосад М. (Марн) — 200 фр.

На христиніах у П-ва Мойсик-Шенячак здожили на Пресовий фонд: Шмичук А. — 100 фр., Шмичук М. — 100, Кузьм. — 100, Ткач — 100, Ляшко М. — 100, Гринько — 100, Гринько П. — 100, Лисий — 100, Влох — 200, Пінчук — 150, Гульбят — 100, Мойсик — 100 фр.

Похресникові — многая і блага ялі! Всім жертводавцям — сердечна подяка!

ДОПОМОГА ГІРНИКАМ

Пастернак Д. (Париж) — 100 франків.

НА СИРОТИ

Юрченко С. (Об) — 300 фр., Туркас А. (Париж) — 1.000 фр.

НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ

Бакуменко П. (Альжир) — 1.000 франків.

ТРУА І ОКОЛИЦІ!

Філія ОУРФ "Просвіта" скликає ІНФОРМАЦІЙНІ СХОДИНИ на неділю, 6 лютого ц. р., о 15-й год., в залі Французького Синдикату СФІС, при вул. Р. Пуанкаре, ч. 25. Управа запрошує прибути всіх членів та прихильників ОУРФ з міста Труа та околиці.

ПАНЬКІВ ДМИТРО подасть свою адресу у важній справі голові Філії ОУРФ "Просвіта" в Труа. (Об).

ШУКАЮТЬ:

Односельчан Гузіля Пелягію й Анну Дубецьку, з с. Чернева, пов. Мостиська, які виїхали до Франції 1938 р., шукає Wytrykusz Petro, 58, rue de Raturages, Guiry les Mons. Belgique.

Попович Петро, з с. Топорівці, пов. Чернівці, Буковина, шукає рідних і знайомих у Франції. Голосяться на адресу: Popovitch Pedro, Calle Balibar, 81, Merida, Venezuela.

СТАРШИЙ чоловік, робітник, шукає жінки, щоб одружитися. Ласкаві зголошення на адресу: Kieban Jean à Saponay, par Fere en Tardenois (Aisne).

УКРАЇНКУ, віком 19-24 років, яка хотіла б навчатися перепишу з молодим українцем в Англії, проху об'являється на адресу: Bachmet Iwan, E. V. W. Hostel, Methwald Mythe, near Thetford-Norfolk, England.

Брата, Богдана Дякуна, с. Миколи, який був до війни 1939 р. у ткацькій школі в Коросні, потім забраний більшовиками. Вістки слати на: Diakun M. 64, rue Rabelais, Lyon (Rhône), France.

Рідних і знайомих з с. Рівне, пов. Нісво, шукає Czerny Michel, Cité St. Marie, 21, St. Dizier (Haute Marne).

Рідних і знайомих, із с. Шидлівці, пов. Копичинці, — 22, rue Véron à la Ane, Troyes (Aube), France.

ною та коротко-терміновою тюрмою, як "активіста". З уваги на те, що фон Папен перебував уже більше чотирьох років в тюрмі, яку йому зачислено на рахунок відбуття кари, його в цих днях випущено на волю по заплаченні 30.000 марок.

БУДАПЕШТ. — В Мадяричній введено нову кару, а саме за "забуття обов'язку доносити до поліції". Як бачимо, сусідський режим "великого брата" знаходить тепер примінення серед вихованків Белі Куна.

ПРАГА. — ЮП повідомляє з Праги, що 49.000 чеських студентів перейдуть, у спеціально створених бюрах, перевірку, яка ствердить "їх здібності продовжувати студії". Вважають, що більше як 5.000 студентів будуть усунені з університетів. Провірочна комісія стверджує, між іншим, що "коли буде доведено студентів, що він виконав будьякий акт проти держави, він буде автоматично виключений з університету, як не звичайно стосується в таких випадках в усіх інших країнах світу" (!).

ВАРШАВА. — За час останніх п'ятнадцяти днів у Польщі арештовано понад 200 осіб, головну з-поміж членів підпольної армії. АК, якою кермує польський лондонський уряд. Лише в самій Варшаві арештовано 45 осіб, головну з-поміж студентської молоді університету та політехніки.

ШАНХАЙ. — Перед загрозою комуністичної окупації в Китаї, численні емігранти з давньої Російської імперії, які довгий час жили в більших китайських містах, головну, у великій кількості, в Шанхаї, покидають це місто та виїжджають на Філіппінські острови. Серед цих нових емігрантів теж велика кількість українців. Заходами ЗВАДКомітету, спонукано ІРО та американську владу до перевезення цих українців з терену Китаю до Австралії.

БУКАРЕШТ. — Комуністичний диктатор теперішньої Румунії Анна Павкер накинута мокрим радном на румунських літераторів, мистців і музик за те, що вони далі творять у західно-європейському дусі. Вона загрожує їм карами.

ЛОНДОН. — Советського посла в Лондоні Зарубіна викликали несподівано до Москви. Його поїздку зв'язують з недалекою конференцією СРСР і трьох західних потуг в справі миру з Австрією.

КУПУЮЧИ календарець "Української Санітарно-Харитативної Служби на 1949 рік, помагаєте їй виконати свої великі обов'язки. Негайно замовляйте в Адміністрації "Українця" Книжечку календарець на 1949 рік, видання СХС. Ціна одного примірника з пересилкою — 50 фр. Спішіться, бо наклад малий. Хто купує за готівку 10 штук, дістає 1 календарець даром.

L'idée de l'Etat Ukrainien Independant

(Suite de la 2-me page)

L'idée de l'Etat Ukrainien independant et uni est le but le plus sublime de nos aspirations, car elle présume une organisation du peuple qui garantirait à l'intérieur l'épanouissement le plus complet de toutes ses forces, et à l'extérieur rendrait possible notre collaboration amicale avec les peuples du monde entier dans le domaine économique, culturel et politique. L'Etat Ukrainien ne sera pas l'instrument d'exploitation dans les mains de la classe au pouvoir, car nous luttons pour une société sans classes. Il ne sera non plus un instrument servant pour l'asservissement national, car nous sommes contre les annexions des territoires étrangers et la subjugation des peuples. Le principe national dans l'organisation de notre Etat et notre politique consequente et non impérialiste excluent la création de nouvelles classes dans le genre de la classe-exploiteuse formée par les magnats bolcheviques dans l'URSS d'aujourd'hui. L'idée qui devra lui servir conformément à ses intérêts vitaux ! Nous luttons pour un Etat Ukrainien sans seigneurs ni capitalistes, sans écornifleurs du parti, sans appareil de violence. Un tel type d'Etat n'existe encore nulle part, car partout existe encore l'asservissement social et national, existe l'impérialisme. Quand nous nous serons libérés de l'asservissement et que

nous aurons anéanti tout subjugement social, en suivant la voie de politique conséquente non impérialiste, nous rendrons possible la création du nouveau type d'Etat progressiste. Son unique tâche sera de servir aux intérêts du peuple ukrainien et non d'agir contre eux ; de lui rendre possible une cohabitation organisée et amicale avec tous les peuples du monde entier, et de ne pas devenir l'instrument de politique impérialiste des cliques au pouvoir, la source des guerres impérialistes, l'instrument d'asservissement du peuple. Donc, notre lutte pour l'Etat Ukrainien independant et uni, c'est la lutte pour nos droits sacrés, pour nos revendications justes, pour notre existence, pour la réalisation de nouvelles idées progressistes, pour l'organisation de régime international réellement juste, basé sur la loi de collaboration amicale. Pour nous sont les droits naturels légitimes, pour nous est la justice. Contre nous, c'est la tyrannie, la violence impérialiste.

Pour nous est la vérité ; contre nous — le mensonge. « Chliakh Pérémohy » — « La Voie de la Victoire », № 5, organe de l'UPA.

Le travail est exécuté par les ouvriers syndiqués. Impr. de Navarre, 11 rue des Cordeliers, Paris

Порядок Богослужень

Санс — Труа
САНС. 6. 2., о год. 10. — Співана Служба Божа в церкві св. Петра.

Округа Мец

В неділю, 6 лютого, — Служба Божа, о 10 год., в Мец.
В неділю, 13 лютого, о 11.30 г., — Служба Божа в Сіте Креанж.

Округа Ліль

ЛАНС. — 13. 2. 49. Служба Божа о 12 год., у церкві св. Елисавети.

ЧИТАЙТЕ

ПЛАСТОВІ ЖУРНАЛИ І ВИДАННЯ!

"Молоде Життя", — пластовий офіційний місячник, багато ілюстрований, з українського та міжнародного пластового життя. Ч. 4, від 1-7 за 1948 р. та 1-ше число за січень 1949 р. Ціна 30 фр., з пересилкою — 35 фр.

"На Сліди", — журнал пластового юнацтва, багато ілюстрований. Ч. 4, 2 і 3 за 1948 р. Ціна 30 фр., з пересилкою — 35 фр.

"Життя", — журнал української родини закордоном. Виходить щомісяця. Перше число, за січень 1949 р., вже появилася. 20 багато ілюстрованих сторінок. Ціна — 30 фр., з пересилкою — 35 фр.

"Велика гра", — гутірка про ідею і методу пластування Скавмайстра д-ра Юрія Старосельського. Видання "Молоде Життя", Мюнхен, 1948. Стор. 66 з ілюстраціями. Ціна з пересилкою — 165 фр.

"Скавмайстер для хлопців", — перший точний переклад на українську мову основ пластування творця пластового руху Бейлен-Павеля. Зшиток 1. 2. 3. Численні ілюстрації. Ціна зшитка по 50 фр., з пересилкою — 55 фр.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

Вп. Григорій П. (От Гарон). — З вилати 1.000 фр. пішло: 190 на книжки, а 810 на передплату. До кінця 1949 року ще буде бракувати 390 фр. і 25 фр. за стін. календар.

Вп. Бакуменко П. (Альжир). — Пожертву 1.000 фр. з вилати 3.000 ми подали під "Добродійні цілі", бо не вільно вписувати. Широ здоровимо.

Вп. Приміла В. (Сар). — Передплата заплачена до 1. 7. 49. Минув рік випівняний.

Вп. Величко. (Марн). — Вилату 400 фр. за розпродані газети дістали й широко дякуємо.

ФІЛІЯ ЛІОН

НЕДІЛЮ, 6-го лютого ц. р., відбудеться в Ліоні, в залі Християнського Синдикату, 12, рю Сен-Полікар, год. 16-21, — 3 А Б А В А

Просимо українське громадянство про якнайчисленнішу участь. Управа